

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1096

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 noiembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
997. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unui bun aflat în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării	2–3
998. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională CF Cluj pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării	4–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.475. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Spitalului Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 392 din 3 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	7–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea din domeniul public al statului
în domeniul privat al statului a unui bun aflat
în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii
și în concesiunea Societății Comerciale de Transport
cu Metroul București „Metrorex” — S.A. pentru scoaterea
din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea descrierii tehnice, a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în concesiunea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A., unitate aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unui bun aflat în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A., având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Trecerea în domeniul privat al statului se face pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării, a bunului prevăzut la art. 2, în condițiile legii. Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. își va actualiza corespunzător datele din evidența contabilă.

Art. 4. — Sumele rezultate din valorificarea bunului prevăzut la art. 2, după deducerea cheltuielilor aferente, se fac venit la bugetul de stat, conform prevederilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

DATELE DE IDENTIFICARE

privind actualizarea descrierii tehnice a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în concesiunea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A., unitate aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzut în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

CS MT: 136333330
CUI Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. R0 13863739

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Date de identificare			Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunurile sunt înregistrate cu valoarea de inventar din col. 9 în evidența financiar-contabilă	Titlul de dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Situația juridică	
					Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa					Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	33592	8.11.07	Imobile	Instalații de automatizare	Număr de elemente — 28	Integral subteran, sector 1-6	România, municipiul București, Magistrala IV, sector 1-6	2001	70.911.570,88	1.08.2001	MTI: 136333330	Hotărârea Guvernului nr. 482/1999 Hotărârea Guvernului nr. 1.376/2022	Concesionate

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului (parțial) aflat în domeniul public al statului, în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Societății Comerciale de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A., care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și valorificării prin casare

CS MT: 136333330
CUI Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. R0 13863739

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)																
Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Date de identificare			Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunurile sunt înregistrate cu valoarea de inventar din col. 9 în evidența financiar-contabilă	Titlul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Administratorul de la care se transmite bunul/Administratorul la care se transmite bunul	Situația juridică		Date de identificare	
					Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa						Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere	Descrierea tehnică a bunului rămas (pe scurt)	Valoarea de inventar a bunului rămas (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	33592 (parțial)	8.11.07	Imobile	Instalații de automatizare	Număr de elemente — 3	Integral subteran, sector 1-6	România, municipiul București, Magistrala IV, sector 1-6	2001	51.579,05	1.08.2001	MTI: 136333330	MTI: 136333330/ METROREX — S.A.: 13863739	Hotărârea Guvernului nr. 482/1999 Hotărârea Guvernului nr. 1.376/2022		Număr de elemente — 25	70.859.991,83

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională CF Cluj pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării

În conformitate cu art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288, 327 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea descrierii tehnice a bunului imobil cu nr. MF 147805, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională CF Cluj, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Trecerea în domeniul privat al statului se face pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării, a bunurilor prevăzute la art. 2, respectiv a elementelor constitutive, în condițiile legii. Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. își va actualiza corespunzător datele din evidența contabilă.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil cu nr. MF 147805, pentru care se actualizează descrierea tehnică

CS MT: 13633330
CUI Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.: R11054529

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)													
Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Date de identificare			Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunurile sunt înregistrate cu valoarea de inventar din col. 9 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Situția juridică	
					Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa					Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	147805	8.10.01	Imobil	Linii ferate de circulație și aparate de cale neinteroperabile	Lungime = lungimea totală a liniilor cf = 411,719 km reali; număr aparate de cale echivalente = 212 buc.; linii cf simple = 390,525 km; linii cf electificate = 7,742 km; treceri la nivel cu liniile cf = 309 buc.; pasaje pietonale = 2 buc.; barieră = 1 buc.	Sucursalele regionale CF Iași, Brașov, Timișoara	Sucursala Regională CF Cluj	1998	151.189.822,00	1998	MT: 13633330 și CNCF „C.F.R.” — S.A.: R11054529	Hotărârea Guvernului nr. 581/1998, cu modificările și completările ulterioare	Concesionate

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor — fără terenuri — aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională CF Cluj, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al statului pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării

CS MT: 13633330
CUI Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.: R11054529

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)													
Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Date de identificare			Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunurile sunt înregistrate cu valoarea de inventar din col. 9 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Situția juridică	
					Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa					Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	147804 parțial	8.10.01	Imobile	Linii ferate de circulație și aparate de cale interoperabile	Număr aparate de cale echivalente = 4 buc. (stațiile CF Borla, Carei)	Sucursalele regionale CF Iași, Brașov, Timișoara	Sucursala Regională CF Cluj	1998	54.065,00	1.01.1983, 1.01.1983, 1.01.1983, 1.01.1944	MT: 136333330 și CNCF „C.F.R.” — S.A.: R11054529	Hotărârea Guvernului nr. 581/1998, cu modificările și completările ulterioare	Concesionate
2	147805 parțial	8.10.01	Imobile	Linii ferate de circulație și aparate de cale neinteroperabile	Barieră = 1 buc. (Barieră cu transmisie mecanică) (km 37 + 338 interstația Batăr-Ciumeghiu)	Sucursalele regionale CF Iași, Brașov, Timișoara	Sucursala Regională CF Cluj	1998	41,00	1.06.1972	MT: 136333330 și CNCF „C.F.R.” — S.A.: R11054529	Hotărârea Guvernului nr. 581/1998, cu modificările și completările ulterioare	Concesionate
3	147810 parțial	8.10.07	Imobile	Instalații fixe de siguranță și de conducere operativă a circulației feroviare interoperabile	Părți componente aferente instalațiilor (SBW, SBW + CELS, CED), (stațiile CF Carei, Borla, Sărmășag)	Sucursalele regionale CF Iași, Brașov, Timișoara	Sucursala Regională CF Cluj	1998	172.306,00	1.04.1985, 1.04.1971, 1.01.1956	MT: 136333330 și CNCF „C.F.R.” — S.A.: R11054529	Hotărârea Guvernului nr. 581/1998, cu modificările și completările ulterioare	Concesionate

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind aprobarea Regulamentului de organizare
și funcționare al Spitalului Clinic de Recuperare,
Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord**

Văzând:

— Referatul de aprobare nr. 21.475 din 5.11.2025 al Direcției managementul resurselor umane și structuri sanitare din cadrul Ministerului Sănătății;

— Adresa Spitalului Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord nr. 3.162/2025, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. DMRUSS 3.249/2025,

având în vedere prevederile art. XVII alin. (3) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Spitalului Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului sănătății nr. 1.270/2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Spitalului Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 6 decembrie 2016, se abrogă.

Art. 3. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Spitalul Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie Nord vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Alexandru-Florin Rogobete

București, 5 noiembrie 2025.

Nr. 1.475.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1096 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 392

din 3 noiembrie 2025

Dosar nr. 1.432/1/2025

Eleni Cristina Marcu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Francisca-Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Alin-Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Valerica Voica	— judecător la Secția penală
Luminița Criștiu-Ninu	— judecător la Secția penală
Adrian Glugă	— judecător la Secția penală

1. Pe rol se află soluționarea cauzei având ca obiect sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția penală, în Dosarul nr. 4.722/62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține un concurs între cele două infracțiuni sau, conferind eficiență sintagmei „dacă fapta nu reprezintă o infracțiune mai gravă”, din conținutul constitutiv al art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, va opera absorbția legală a acesteia în conținutul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin prisma cuantumului mai ridicat al pedepsei prevăzute pentru aceasta din urmă?

2. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost legal constituit, conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 34 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare.

3. Ședința a fost prezidată de președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, *doamna judecător Eleni Cristina Marcu*.

4. La ședința de judecată a participat *doamna Elena Mihaela Mustăță*, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare.

5. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de *doamna Nicoleta Ecaterina Eucarie*, procuror în cadrul Secției judiciare.

6. Judecător-raportor a fost desemnată, conform art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, *doamna Luminița Criștiu-Ninu*, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

7. Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că au fost transmise la dosar punctele de vedere ale instanțelor de judecată asupra chestiunii de drept supuse dezlegării și practica judiciară relevantă, precum și punctele de vedere

întocmite de facultățile de drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara și al Academiei de Studii Economice București.

8. De asemenea, a arătat că la data de 21 octombrie 2025 a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, care, la aceeași dată, a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

9. *Reprezentantul Ministerului Public* a susținut că *prezenta sesizare este inadmisibilă*, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

10. Astfel, a arătat că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate a sesizării privind existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

11. A susținut că problema de drept în discuție a fost generată de situația întâlnită în practică, în care două substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 194/2011*), cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 143/2000*), sunt combinate într-un amestec în care, deși fiecare dintre acestea își păstrează identitatea chimică, separarea lor este imposibilă sau extrem de dificil de realizat, chiar în condiții de laborator.

12. A învederat că legiuitorul a urmărit, prin reglementarea prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, să creeze și o infracțiune cu caracter general în materia substanțelor care pot produce efecte psihoactive, prin care să fie acoperite toate situațiile în care sunt folosite componente care nu se regăsesc în tabelele nr. I-III din Legea nr. 143/2000 și care, în mod evident, nu pot fi încadrate în infracțiunile de trafic de droguri de risc și trafic de droguri de mare risc, caracterul general și, pe cale de consecință, subsidiar rezultând din însăși mențiunea finală „dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă” din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

13. A subliniat că aceste aspecte au fost analizate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cuprinsul Deciziei nr. 38 din 17 iunie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, reținându-se că infracțiunea prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 și cea prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000 ocrotesc aceeași valoare socială și au, în principiu, un conținut legal substanțial asemănător, chiar dacă nu identic.

14. A mai arătat că obiectul juridic al celor două infracțiuni este reprezentat de relațiile sociale care se nasc și se desfășoară în legătură cu protejarea sănătății populației, prin combaterea efectelor negative pe care le are consumul de substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive, respectiv de droguri, iar elementul lor material cunoaște unele variante alternative identice și cerințe atașate acestuia asemănătoare.

15. De asemenea, a menționat că, prin Decizia nr. 3 din 28 februarie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, instanța supremă a stabilit că săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni

dintre cele enumerate la alin. (1) al art. 2 din Legea nr. 143/2000, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ, întrucât natura diferită a substanțelor stupefiante nu modifică unitatea infracțiunii de trafic de droguri, iar cele două alineate sunt variante normative ale aceleiași infracțiuni.

16. În subsidiar, în ipoteza în care se va aprecia ca fiind admisibilă prezenta sesizare, a susținut că infracțiunile prevăzute de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 și, respectiv, de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 reprezintă variante normative ale aceleiași infracțiuni, în condițiile în care cea din urmă constituie forma de bază, iar celelalte variante agravate, astfel încât, în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe care fac obiectul ambelor legi, nu se va putea reține un concurs între cele două infracțiuni, ci se va reține doar infracțiunea prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000, prin absorbția naturală a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

17. Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecătoreasă Eleni Cristina Marcu, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare privind sesizarea formulată.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE —
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA
UNOR CHESTIUNI DE DREPT
ÎN MATERIE PENALĂ,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

18. Prin Încheierea din data de 8 aprilie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 4.722/62/2024, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală**, în temeiul art. 476 alin. (1) raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: ***Dacă în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține un concurs între cele două infracțiuni sau, conferind eficiență sintagmei „dacă fapta nu reprezintă o infracțiune mai gravă”, din conținutul constitutiv al art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, va opera absorbția legală a acestora în conținutul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin prisma cuantumului mai ridicat al pedepsei prevăzute pentru aceasta din urmă?***

II. Expunerea succintă a cauzei

19. Curtea de Apel Brașov — Secția penală este investită, în ultimul grad de jurisdicție, cu soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Brașov și de inculpatul G.M.A. împotriva Sentinței penale nr. 23/S din data de 5.02.2025, pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 4.722/62/2024, prin care s-au dispus *achitarea* inculpatului, în baza art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, pentru comiterea infracțiunii de *trafic de droguri de mare risc în formă continuată*, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (2 acte materiale) și art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 143/2000, respectiv *condamnarea* acestuia, în baza art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (2 acte materiale) și art. 19² lit. a) din

Legea nr. 194/2011, la pedeapsa principală de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de *efectuare fără drept de operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive în formă continuată*.

20. În cauză s-a reținut că, prin Rechizitoriul nr. 290/36/P/2024 din data de 15.10.2024 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Brașov, inculpatul G.M.A. a fost trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *trafic de droguri de mare risc în formă continuată*, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (2 acte materiale) și art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 143/2000, și de *efectuare fără drept de operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive în formă continuată*, prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal (2 acte materiale) și art. 19² lit. a) din Legea nr. 194/2011, ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal, constând în faptul că, în același loc și în aceeași împrejurare, respectiv la data de 25.08.2024, în jurul orei 12:00, în timp ce se afla în zona imobilului cu nr. 28 de pe str. T.V. din municipiul B., a deținut, fără drept, în vederea vânzării, și a oferit, cu titlu gratuit, cantitatea de 23,48 grame de fragmente vegetale pe care s-au pus în evidență substanțele MDMA-4en-PINACA și ADB-BUTINACA, droguri de mare risc, și cantitatea de 0,72 grame fragmente vegetale pe care s-a pus în evidență substanța ADB-BUTINACA, drog de mare risc, precum și ADB-4en-PINACA, produs cu efect psihoactiv care se regăsește în European Database on New Drugs a E.M.C.D.D.A. în clasa canabinoizi sintetici, fiind notificat ca „substanță psihoactivă nouă” sistemului european de alertă timpurie, în anul 2021. De asemenea, a oferit, cu titlu gratuit, minorului T.R.M. cantitatea de 0,10 grame fragmente vegetale pe care s-au pus în evidență substanțele MDMA-4en-PINACA și ADB-BUTINACA, droguri de mare risc, și substanța ADB-4en-PINACA, produs cu efect psihoactiv care se regăsește în European Database on New Drugs a E.M.C.D.D.A. în clasa canabinoizi sintetici, fiind notificat ca „substanță psihoactivă nouă” sistemului european de alertă timpurie, în anul 2021.

21. MDMA-4en-PINACA și ADB-BUTINACA fac parte din tabelul-anexă nr. I la Legea nr. 143/2000. Compusul ADB-4en-PINACA se regăsește în European Database on New Drugs a E.M.C.D.D.A. în clasa canabinoizi sintetici, fiind notificat ca „substanță psihoactivă nouă” sistemului european de alertă timpurie, în anul 2021.

22. Prima instanță, Tribunalul Brașov, a reținut că, în speță, nu se poate deduce concluzia, dincolo de orice îndoială, că inculpatul a cunoscut că fragmentele vegetale despre care știa că sunt etnobotanice („botană”) conțineau substanțele MDMA-4en-PINACA și ADB-BUTINACA, droguri de mare risc, obiectul erorii purtând exact asupra elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute de legea specială. În concret, s-a reținut că inculpatul s-a aflat în eroare asupra existenței drogului de mare risc în fragmentele vegetale pe care le-a deținut în vederea comercializării.

23. Astfel, starea de fapt ce formează obiectul acuzației imputate inculpatului, în sarcina căruia s-au reținut, prin rechizitoriu, în concurs, infracțiunea de trafic de droguri de mare risc în formă continuată, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, și infracțiunea de efectuare de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, își are izvorul într-o singură acțiune, și anume deținerea în vederea comercializării, respectiv oferirea cu titlu gratuit a unei *cantități de fragmente*

vegetale, care, în compoziție, conține substanțe supuse atât regimului Legii nr. 143/2000, cât și al Legii nr. 194/2011.

III. Opinia completului care a dispus sesizarea și punctele de vedere exprimate de părți și de reprezentantul Ministerului Public

III.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

24. **Completul de judecată** care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentantul Ministerului Public și apelantul inculpat, prin apărător, au opinat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

III.2. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

25. **Completul de judecată** care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile a opinat în sensul *absorbției legale a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 în infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000*. În acest sens, a avut în vedere: a) dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 3 din 28.02.2017, prin care s-a statuat că atunci când este vorba despre o acțiune unică, chiar dacă ar viza mai multe categorii de substanțe dintre cele înscrise în tabelele-anexă nr. I-IV la Legea nr. 143/2000, nu sunt îndeplinite condițiile concursului real sau formal de infracțiuni și, prin urmare, săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni dintre cele enumerate de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ, întrucât natura diferită a substanțelor stupefiante nu modifică unitatea infracțiunii de trafic de droguri; instanța de trimitere a reținut că ipoteza din cauza de față este totuși diferită, întrucât substanțele deținute se circumscriu atât Legii nr. 143/2000 (MDMA, amfetamină), cât și Legii nr. 194/2011 (MDDM, 1-PEA); b) dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 38 din data de 17.06.2024, în care s-a reținut că infracțiunile prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011 și art. 2 din Legea nr. 143/2000 ocrotesc aceeași valoare socială și au, în principiu, un conținut legal substanțial asemănător, chiar dacă nu identic; c) opinia exprimată în cadrul demersurilor de unificare a practicii judiciare¹, potrivit căreia nici în cazul în care, în aceeași împrejurare, o persoană comercializează atât droguri de risc/de mare risc, cât și substanțe susceptibile să aibă efecte psihoactive nu se poate aprecia că norma juridică încălcată este unică; condițiile de tipicitate ale celor două fapte sunt diferite, ca de altfel și tratamentul sancționator, iar normele de tehnică legislativă nu oferă niciun argument pentru a considera că infracțiunea prevăzută de art. 16 din Legea nr. 194/2011 își întregeste conținutul prin trimitere la infracțiunea de trafic de droguri prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000.

26. Instanța de trimitere a reținut că atunci când suntem în prezența unei unități de infracțiuni și a unei pluralități de texte legale aplicabile, concursul ideal se apropie ca structură de concursul de norme penale (de calificări), elementul de diferențiere fiind dat de aptitudinea unuia dintre textele de lege aplicabile de a acoperi întreaga semnificație antijuridică a faptului comis.

27. Având în vedere că, în prezenta cauză, substanțele regăsite în cantitățile obiect al deținerii în vederea

comercializării, respectiv al cumpărării autorizate se circumscriu atât Legii nr. 143/2000 (MDMA, amfetamină), cât și Legii nr. 194/2011 (MDDM, 1-PEA), față de conținutul art. 16 alin. (1) din acest ultim act normativ, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 58/2024 pentru completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, pentru modificarea Legii nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, precum și pentru completarea art. 91 alin. (3) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, dar și prin raportare la limitele de pedeapsă, de la 3 la 10 ani în cazul infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, respectiv de la 5 la 15 ani în cazul celei prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 — cea din urmă infracțiune fiind, așadar, mai gravă —, *a apreciat că intenția legiuitorului a fost de a consacra absorbția legală a celei dintâi infracțiuni în cea de-a doua*.

28. S-a opinat că această concluzie, a absorbției legale, prin prisma limitelor de pedeapsă, derivă inclusiv dintr-o abordare pragmatică a analizei ponderii substanțelor conținute în fragmentele vegetale comercializate, criteriul masei de substanță dominantă cantitativ, ca alternativă a deciziei de subsumare a conduitei interzise uneia sau alteia dintre reglementări, neavând acoperire juridică.

29. **Reprezentantul Ministerului Public** a opinat că se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept în discuție, existența ambelor substanțe în materialul vândut de inculpat generând incertitudine în practica instanțelor. A arătat că, în speță, prima instanță a optat pentru soluția de achitare sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de droguri, care este infracțiunea mai gravă, fiind necesară clarificarea raportului dintre cele două infracțiuni prevăzute de cele două legi speciale, respectiv dacă se impune aplicarea principiului *lex gravior* sau *lex specialis* în prezenta cauză.

30. **Apelantul inculpat G.M.A.**, prin apărător, a apreciat că elucidarea acestei chestiuni nu ar avea influență asupra soluției pe care instanța urmează să o pronunțe, având în vedere că la baza achitării sale în fond, pentru infracțiunea prevăzută de art. 2 din Legea nr. 143/2000, a stat faptul că era în eroare cu referire la conținutul substanței pe care a comercializat-o.

IV. Examenul jurisprudenței în materie

IV.1. Jurisprudența instanțelor naționale

31. Având în vedere prevederile inserate la pct. 2 lit. b) și c) din anexa la Hotărârea Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din data de 29 ianuarie 2025, s-au solicitat punctul de vedere al instanțelor de judecată asupra chestiunii de drept supuse dezlegării și comunicarea practicii judiciare relevante.

32. În urma consultării materialelor transmise de către instanțele de judecată s-a constatat că punctele de vedere nu sunt unitare, fiind identificate *trei orientări*.

33. **Într-o primă orientare, majoritară**, se consideră că, în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componentă intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, *va opera absorbția legală a celei dintâi infracțiuni în conținutul celei de-a doua*.

34. În argumentarea opiniei exprimate s-a arătat, în esență, că cele două infracțiuni incriminează operațiuni ilicite cu substanțe aflate sub control național și se diferențiază prin natura substanțelor ce constituie obiectul lor material, la nivelul elementului material ce constituie latura obiectivă, precum și în

¹ Cu trimitere la întâlnirea președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel cu procurorii-șefi ai secției urmărire penală de la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, structurilor specializate Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și ai parchetelor de pe lângă curțile de apel, București, 18 mai 2018.

ceea ce privește regimul sancționator, fiind incriminate prin acte normative diferite.

35. Având în vedere însă că au un obiect juridic special comun, conținut constitutiv cvasiidentific și incriminează generic operațiuni ilicite privind substanțe psihoactive similare din punctul de vedere al riscurilor și efectelor, ceea ce relevă o omogenitate atât din punct de vedere material, cât și din punct de vedere juridic, s-a apreciat că cele două infracțiuni nu pot fi reținute în concurs, voința legiuitorului fiind ca în situația în care fapta se încadrează într-o infracțiune mai gravă — în cazul de față, Legea nr. 143/2000 — să nu se mai aplice Legea nr. 194/2011, urmând a opera absorbția legală, în sensul de a se reține doar infracțiunea prevăzută de Legea nr. 143/2000.

36. S-a subliniat că, pornind de la expunerea de motive ce a stat la baza adoptării fiecărui act normativ, se constată că cele două infracțiuni ocrotesc aceeași valoare socială. În ceea ce privește conținutul constitutiv se poate afirma că este aproape identic, legiuitorul folosind aceeași tehnică de reglementare a elementului material: cultivare, producere, fabricare, experimentare, extragere, preparare, transformare, oferire, punere în vânzare, vânzare, distribuire, livrare cu orice titlu, trimitere, transport, procurare, cumpărare, deținere ori alte operațiuni și optând inclusiv pentru utilizarea unor termeni cu caracter general.

37. Coroborat cu aceste aspecte, precum și față de limitele speciale ale pedepselor stabilite de legiuitor pentru fiecare dintre cele două infracțiuni, în mod determinant însă apare drept relevantă formularea cuprinsă în dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, ulterior modificărilor aduse prin Legea nr. 58/2024, potrivit căreia fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează fără drept operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, *dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă*.

38. Din această perspectivă se apreciază că această din urmă sintagmă, în condițiile în care ambele incriminări acoperă semnificația antijuridică a faptei săvârșite, relevă *intenția legiuitorului de a se aplica regula absorbției juridice*.

39. **În cea de-a doua orientare** se consideră că soluția pentru problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări este constatarea existenței unui *concurs de norme penale ce se soluționează conform principiului subsidiarității*, cu consecința reținerii norme de incriminare principale — art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, în defavoarea norme de incriminare secundare — art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

40. În argumentare s-a arătat că atunci când făptuitorul comercializează atât droguri de risc/de mare risc, cât și substanțe susceptibile să aibă efecte psihoactive, în aceeași împrejurare, nu este incident un concurs propriu-zis de infracțiuni sau o unitate legală de infracțiune — infracțiune complexă, ci un *concurs de norme penale*, care poate fi soluționat apelând la *principiul subsidiarității — lex primaria derogat legi subsidiariae*.

41. Potrivit acestei opinii, clauza explicită de subsidiaritate din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 este un mecanism de tehnică legislativă și o modalitate de soluționare a conflictului de norme penale concurente. S-a subliniat că această clauză nu este o condiție negativă de tipicitate a infracțiunii de efectuare de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive care să determine excluderea reciprocă a celor două infracțiuni, ci un element normativ de interpretare, prin intermediul căruia se garantează corectitudinea și echitatea încadrării juridice, proporționalitatea pedepsei și protecția persoanei față de riscul de a fi pedepsită de două ori pentru aceeași conduită infracțională.

42. Prin urmare, clauza de subsidiaritate nu conduce la o absorbție legală a infracțiunii de efectuare de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive în infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, ci semnalizează faptul că art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 ar trebui să fie considerat norma principală.

43. **În cea de-a treia orientare** se consideră că, în ipoteza supusă analizei, trebuie să fie reținut **concursul de infracțiuni** dintre infracțiunea de efectuare, fără drept, de operațiuni cu substanțe susceptibile de a avea efect psihoactiv, prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, și cea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000.

44. În argumentare s-a arătat, în esență, că nu există vreo justificare pentru care să se poată concluziona în sensul absorbției infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 în infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, cât timp cea dintâi infracțiune nu reprezintă o variantă atenuată a celei de-a doua, niciuna dintre dispozițiile legale neavând caracter special față de cealaltă.

45. Deopotrivă, s-a susținut că argumentul stabilirii de către legiuitor a unor limite de pedeapsă mai scăzute în cazul infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 nu poate conduce, în mod automat, la concluzia absorbției legale a acestei infracțiuni în infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, întrucât, dacă s-ar accepta această teză, ar trebui să se ajungă la aceeași concluzie și în situația în care în componența substanțelor cu efect psihoactiv ar intra și substanțe din categoria drogurilor de risc. Or, acest argument nu ar mai fi valid, nefiind îndeplinită condiția limitelor superioare ale pedepsei pentru infracțiunea absorbantă.

IV.2. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

IV.2.1. 46. Cu referire la problema de drept ce face obiectul sesizării au fost identificate următoarele **decizii obligatorii**, menite să asigure unificarea practicii judiciare:

— *Decizia nr. 3 din 28 februarie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 13 aprilie 2017, prin care, în interpretarea dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 143/2000, s-a stabilit că săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni dintre cele enumerate în alin. (1) al acestui articol, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ;*

— *Decizia nr. 38 din 17 iunie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 23 septembrie 2024, prin care s-a stabilit că, atunci când o persoană comite la diferite intervale de timp, în baza unei rezoluții infracționale unice, acțiuni care corespund, în concret, atât elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 2 din Legea nr. 143/2000 și care au ca obiect același tip de substanță interzisă aflată, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023 pentru completarea tabelului-anexă nr. I și II la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, sub incidența Legii nr. 194/2011, iar ulterior intrării în vigoare a actului normativ menționat, sub incidența Legii nr. 143/2000, activitatea sa constituie o unitate legală sub forma infracțiunii continuate, căreia i se aplică legea penală în vigoare la momentul comiterii ultimei acțiuni.*

IV.2.2. 47. În ceea ce privește **deciziile de speță**, în urma examenului de jurisprudență efectuat la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost identificată o hotărâre în care a fost

analizată problema de drept supusă dezlegării, respectiv *Decizia penală nr. 2.465 din 5 septembrie 2014*, pronunțată de Secția penală a instanței supreme.

IV.3. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

48. În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Constituționale a României nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept supusă analizei.

IV.4. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

49. În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului nu au fost identificate hotărâri care să prezinte relevanță pentru problema de drept analizată.

IV.5. Jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene

50. În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții de Justiție a Uniunii Europene nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept supusă analizei.

V. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării

51. S-a apreciat că prezenta sesizare este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, *lipsind condiția ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată*.

52. S-a susținut că problema de drept supusă interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție este clară și nu necesită o analiză pe fond care să facă necesară intervenția instanței supreme prin mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile, opinându-se că *infracțiunile prevăzute de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 și art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 reprezintă variante normative ale aceleiași infracțiuni, în condițiile în care cea din urmă constituie forma de bază, iar celelalte, variante agravate, astfel încât, în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe care fac obiectul ambelor legi, nu se va putea reține un concurs între cele două infracțiuni*.

VI. Opinia specialiștilor consultați

53. În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală și prin raportare la prevederile inserate la pct. 2 lit. b) și c) din anexa la Hotărârea Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din data de 29 ianuarie 2025, a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

54. **Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara** a considerat că sesizarea este admisibilă, iar pe fondul chestiunii de drept a opinat că, *în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține o singură infracțiune prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000*.

55. S-a arătat că rezolvarea problemei de drept pendinte presupune o distincție între concursul de infracțiuni și unitatea naturală de infracțiune, fiind vorba despre traficarea, în aceeași împrejurare, a unei unice substanțe ce are în componență, deopotrivă, droguri și substanțe psihoactive.

56. Cele două norme de incriminare au fost elaborate pentru a acoperi o sferă cât mai extinsă de activități ce au ca obiect substanțe interzise, iar din această perspectivă nu se poate identifica o diferență esențială sub aspect normativ. S-a arătat că ne aflăm în situația unei omogenități juridice create prin voința legiuitorului, generată de unitatea de obiect juridic. Omogenitatea juridică este derivată din omogenitatea factuală,

fiind vorba de o singură acțiune și de o singură substanță, în care se pun în evidență diverși compuși, și numai printr-o interpretare excesiv de formalistă și restrictivă *in malam partem* a conceptului de omogenitate juridică s-ar putea afirma că acțiunea unică de efectuare a operațiunii incriminate privind o substanță care conține compuși regăsiți în ambele acte normative ar constitui elementele a două infracțiuni distincte.

57. Prin urmare, s-a opinat că o operațiune definită în *verbum regens* al ambelor incriminări în ce privește o substanță în care se regăsesc caracteristici enumerate în ambele acte normative nu poate constitui temei pentru reținerea unui concurs de infracțiuni, dat fiind obiectul lor juridic unic și spiritul legii comun.

58. **Facultatea de Drept din cadrul Academiei de Studii Economice București** a opinat, de asemenea, în sensul că, *în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține numai comiterea acestei din urmă infracțiuni*.

59. S-a arătat că obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 2 din Legea nr. 143/2000 protejează aceleași relații sociale ca cel vizat de norma de la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, relația dintre cele două infracțiuni fiind de la general la special, norma generală fiind cea din Legea nr. 194/2011.

60. În același timp, s-a avut în vedere și faptul că statutul substanțelor psihoactive a cunoscut și poate cunoaște o evoluție. De altfel, chiar Decizia nr. 38 din 17 iunie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție a avut la bază faptul că, printr-o modificare legislativă, substanța 3-CMC, considerată până la acea dată substanță psihoactivă supusă regimului juridic prevăzut de Legea nr. 194/2011, a fost inclusă în categoria drogurilor de mare risc, în sensul art. 1 lit. c) din Legea nr. 143/2000, astfel că efectuarea uneia dintre operațiunile incriminate la art. 2, ce au ca obiect o astfel de substanță, constituie, începând cu data de 7 aprilie 2023, infracțiune de trafic de droguri de mare risc. În același sens, așa cum se arată la art. 1 lit. a) din Legea nr. 143/2000, tabelele pot fi modificate prin înscrierea unei noi plante sau substanțe, prin radierea acestora sau transferul dintr-un tabel în altul, cu parcurgerea procedurilor prevăzute de lege.

61. Astfel, s-a opinat că nu se poate imagina, în contextul practic descris de instanța de trimitere, posibilitatea reținerii unui concurs ideal de infracțiuni, încadrarea juridică judicioasă a faptelor urmând a fi realizată prin raportare la infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000.

VII. Dispoziții legale incidente

Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare *produse*, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

e) *efecte psihoactive* — unul dintre următoarele efecte pe care le poate avea un produs, atunci când este consumat de

către o persoană: stimularea sau inhibarea sistemului nervos central al persoanei, având ca rezultat modificări ale funcțiilor și proceselor psihice și ale comportamentului ori crearea unei stări de dependență, fizică sau psihică;

(...)

Art. 16 alin. (1) — *Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează fără drept operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.*

Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„Art. 1. — În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *substanțe aflate sub control național* — drogurile, precursorii înscrși în tabelele-anexă nr. I-IV, care fac parte integrantă din prezenta lege; tabelele pot fi modificate prin înscrierea unei noi plante sau substanțe, prin radierea unei plante sau substanțe ori prin transferarea acestora dintr-un tabel în altul, la un interval de maximum 6 luni de la înaintarea propunerii de modificare de către ministrul sănătății sau ministrul afacerilor interne; ministrul înaintează propunerea de modificare a tabelelor de îndată ce primește comunicarea organismelor internaționale abilitate, respectiv de îndată ce primește documentațiile tehnice emise de organele competente în materie pe care se fundamentează măsura;

b) *droguri* — plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III;

c) *droguri de mare risc* — drogurile înscrise în tabelele nr. I și II;

d) *droguri de risc* — drogurile înscrise în tabelul nr. III;

(...)

e) *precursori* — substanțele utilizate frecvent în fabricarea drogurilor, înscrise în tabelul nr. IV;

(...)

Art. 2 alin. (1) — *Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*

Codul penal

„Art. 35 alin. (2) — Infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial agravant, o acțiune sau o inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 38. — (1) Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele. Există concurs real de infracțiuni și atunci când una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni.

(2) Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.”

VIII. Opinia judecătorului-raportor

62. Soluția propusă de judecătorul-raportor a fost aceea de *admitere a sesizării* formulate de Curtea de Apel Brașov — Secția penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate, urmând a se stabili că, în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse psihoactive în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține numai infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin absorbția naturală a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

63. În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatănd că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

64. Raportând condițiile legale de admisibilitate la sesizarea ce face obiectul prezentei cauze, se constată că acestea sunt îndeplinite.

65. Astfel, este îndeplinită prima condiție referitoare la existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Brașov — Secția penală fiind investită, în Dosarul nr. 4.722/62/2024, cu soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Brașov și de inculpatul G.M.A. împotriva Sentinței penale nr. 23/S din data de 5.02.2025, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul cu același număr.

66. De asemenea, este îndeplinită și condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

67. În acest sens se reține că, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală², s-a evidențiat necesitatea ca dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării să fie determinantă pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal, ceea ce presupune ca respectiva chestiune de drept să vizeze, ca regulă, o problemă de drept material de care depinde soluționarea pe fond a cauzei și doar ca excepție o problemă de drept procesual, aceasta din urmă în măsura în care soluția dată respectivei probleme de drept s-ar repercuta semnificativ asupra rezolvării fondului cauzei.

68. Între problema de drept a cărei lămurire se solicită — indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual — și soluția ce urmează a fi dată de către instanța de trimitere trebuie să existe o relație de dependență, în sensul în care *decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal*³.

69. Or, prin sesizarea de față se solicită lămurirea unei chestiuni de drept ce vizează aspecte de drept material, de natură să genereze o problemă veritabilă, legată de posibilitatea

² Decizia nr. 11 din 12 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 29 octombrie 2018.

³ Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014; Decizia nr. 19 din 15 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014.

de a reține, în concurs, infracțiunea prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 și cea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 sau, dimpotrivă, de a opera absorbția legală a celei dintâi infracțiuni în conținutul celei de-a doua, de lămurirea acestei chestiuni depinzând soluția ce va fi pronunțată în cauză.

70. De asemenea, *este îndeplinită și cea de-a treia condiție enunțată, întrucât chestiunea de drept ce face obiectul sesizării nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs. Chiar dacă instanța supremă s-a pronunțat anterior cu privire la o problemă de drept similară, rezolvarea acesteia nu acoperă și situația juridică din prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 3 din data de 28 februarie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 13.04.2017, s-a stabilit că săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni dintre cele enumerate în alineatul (1) al acestui articol, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ. În cauza de față, acțiunea unică ce se impune a fi calificată juridic vizează nu două categorii de droguri, ci droguri și substanțe susceptibile de a produce efecte psihoactive, a căror circulație este reglementată prin două acte normative diferite.*

B. Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

71. Prin sesizarea formulată de instanța de trimitere s-a solicitat instanței supreme să dezlege problema de drept a calificării juridice a activității infracționale a făptuitorului care, în aceeași împrejurare de timp și de loc și prin aceeași acțiune, efectuează atât operațiuni specifice infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, cât și operațiuni specifice infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, adică operațiuni ilicite având ca obiect, deopotrivă, droguri de mare risc și substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive. Mai exact, instanța de trimitere solicită clarificarea faptului dacă, în aceste coordonate factuale, se va reține în sarcina autorului activității infracționale o singură infracțiune, respectiv trafic de droguri, *prin absorbția legală* a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 în infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, *prin prisma cuantumului mai ridicat al pedepsei prevăzute pentru aceasta din urmă, sau un concurs de infracțiuni — trafic de droguri și efectuarea de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive.*

72. Se reține în acest sens că, în raport cu coordonatele factuale și juridice existente, în care sunt efectuate, fără drept, în aceeași împrejurare, operațiuni cu produse psihoactive, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, activitatea infracțională în ansamblu reprezintă **o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale**, elementele obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 fiind **absorbite natural**, prin firea lucrurilor, în conținutul infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000.

73. Argumentele care pledează în favoarea unității naturale de infracțiune sunt unicitatea acțiunii și a procesului execuțional de realizare a hotărârii infracționale, identitatea spațio-temporală, identitatea subiectului activ, omogenitatea obiectului juridic și existența aceleiași stări de pericol pentru valorile protejate de normele penale. Prin chiar ipoteza întrebării rezultă că operațiunile cu droguri și substanțe psihoactive sunt realizate prin aceeași acțiune, de același subiect activ, în același timp și în același loc, și nu se justifică a fi făcute considerații suplimentare sub aceste aspecte, urmând ca analiza să poarte asupra omogenității obiectului juridic și a urmărilor socialmente periculoase.

74. Se constată că cele două infracțiuni au un obiect juridic comun, un conținut constitutiv cvasiidentice și incriminează generic operațiuni ilicite privind substanțe psihoactive, ceea ce relevă o omogenitate materială și juridică.

75. Unitatea obiectului juridic presupune că toate acțiunile sau inacțiunile săvârșite pe o durată de timp, în circumstanțe factuale substanțial asemănătoare, trebuie să se îndrepte împotriva aceleiași valori sociale ocrotite de legea penală.

76. Analizând conținutul celor două acte normative care incriminează infracțiunile în discuție, se constată că la art. 1 din Legea nr. 194/2011 se menționează faptul că acest act normativ „stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare *produse*, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora”.

77. La art. 1 lit. a) din Legea nr. 143/2000 se menționează că prin *substanțe aflate sub control național* înțelegem drogurile, precursorii înscrși în tabelele-anexă nr. I-IV care fac parte integrantă din acest act normativ. În continuare, observând definițiile de la art. 1 lit. b)-e) din lege, se constată că: drogurile sunt plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III; drogurile de mare risc sunt drogurile înscrise în tabelele nr. I și II; drogurile de risc sunt drogurile înscrise în tabelul nr. III; substanță psihoactivă nouă — o substanță în formă pură sau într-un preparat, care nu face obiectul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și nici al Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971, dar care poate prezenta riscuri pentru sănătate sau pentru societate similare cu cele prezentate de substanțele cuprinse în convențiile menționate; preparat — un amestec care conține una sau mai multe noi substanțe psihoactive; precursori — substanțele utilizate frecvent în fabricarea drogurilor, înscrise în tabelul nr. IV.

78. Statutul acestor substanțe este evolutiv, întrucât chiar în cuprinsul dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 143/2000 se arată că tabelele pot fi modificate prin înscrierea unei noi plante sau substanțe, prin radierea unei plante sau substanțe ori prin transferarea acestora dintr-un tabel în altul, la un interval de maximum 6 luni de la înaintarea propunerii de modificare de către ministrul sănătății sau ministrul afacerilor interne; ministrul înaintează propunerea de modificare a tabelelor de îndată ce primește comunicarea organismelor internaționale abilitate, respectiv de îndată ce primește documentațiile tehnice emise de organele competente în materie pe care se fundamentează măsura. Prin urmare, o substanță cu efect psihoactiv reglementată de Legea nr. 194/2011 poate să treacă în sfera de aplicare a Legii nr. 143/2000.

79. Noțiunea de „**substanțe psihoactive**” a fost clarificată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 48 din 9 iunie 2021, sub aspectul întinderii și limitelor acesteia, ca urmare a interpretării coroborate a legislației naționale și având în vedere deciziile Curții Constituționale, jurisprudența în materie, precum și convențiile internaționale la care România este parte, stabilind că sintagma „substanțe psihoactive” din cuprinsul normei de incriminare a art. 336 alin. (2) din Codul penal include, pe lângă categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011, și substanțele prevăzute în conținutul Legii nr. 143/2000 și al Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor

stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 339/2005).

80. Așa cum s-a reținut prin decizia mai sus menționată, sfera de cuprindere a substanțelor psihoactive a fost stabilită prin chiar definiția dată noțiunii de „**substanțe psihoactive**” de art. 241 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, în care s-a arătat că substanțele psihoactive sunt cele prevăzute în anexele la Legea nr. 339/2005, care cuprind, în primul rând, substanțele denumite în mod tradițional **droguri (adică substanțe stupefiante sau psihotrope)** prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte și care se regăsesc și în Legea nr. 143/2000 (art. 1), iar, în al doilea rând, plantele și substanțele aflate sub control național — termen desemnând **plantele și substanțele cu proprietăți psihoactive**, introduse în anexele legii [art. 2 lit. d¹) și art. 8 din Legea nr. 339/2005], în această a doua categorie intrând și substanțele la care se referă Legea nr. 194/2011, condiționat de stabilirea caracterului lor de substitut, conform procedurii stabilite de Ministerul Sănătății (potrivit art. 9 din Legea nr. 194/2011, Ministerul Sănătății face demersurile necesare ca substanța respectivă să fie trecută în anexele la Legea nr. 339/2005 și Legea nr. 143/2000). Practic, prin utilizarea sintagmei, legiuitorul a dorit ca în categoria de „substanțe psihoactive” să poată fi inclusă **orice substanță care produce „stimularea sau inhibarea sistemului nervos central al persoanei, având ca rezultat modificări ale funcțiilor și proceselor psihice și ale comportamentului ori crearea unei stări de dependență, fizică sau psihică”**.

81. Din examinarea prevederilor art. 2 din Legea nr. 143/2000 rezultă că obiectul juridic al infracțiunii de trafic de droguri îl constituie relațiile sociale care se nasc și se desfășoară în legătură cu protejarea sănătății populației, prin combaterea efectelor negative pe care le are consumul de droguri de risc sau de mare risc.

82. Totodată, Legea nr. 194/2011 normează într-un domeniu asemănător legislației în materia combaterii traficului de droguri, și anume prevenirea și combaterea consumului unor substanțe interzise, în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora. Astfel, rațiunea acestei din urmă legi a fost crearea unui cadru normativ care să sancționeze operațiunile cu orice substanțe periculoase, neinserate în tabelele-anexă la Legea nr. 143/2000. Din acest punct de vedere prezintă relevanță expunerea de motive a Legii nr. 194/2011, în care se arată că „devine evident faptul că simpla elaborare a unor liste cu aceste noi substanțe psihoactive (care devin cu ușurință desuete din cauza rapidității cu care se pot crea noi substanțe) nu este suficientă pentru contracararea acestui fenomen. Sunt necesare eforturi conjugate ale tuturor instituțiilor statului și ale autorităților publice locale care să abordeze diferitele fațete ale acestei probleme extrem de complicate”. De asemenea, Legea nr. 194/2011 a fost necesară „ca urmare a unui fenomen care se amplifică exponențial legat de dezvoltarea comercializării unor produse denumite generic «plante etnobotanice» și care, sub aspectul denumirii comerciale manipulative, induc o percepție pozitivă din partea societății și ascund, în realitate, substanțe echivalente sau similare drogurilor de risc și de mare risc (...) Cu toate că listele au fost actualizate în cursul anului 2010 de două ori, apariția de noi substanțe pe piață a făcut ca măsurile întreprinse de către autorități să fie eficiente doar parțial. Comercianții specializați continuau să își desfășoare activitatea cu astfel de substanțe, oferind spre vânzare, în permanență, produse noi, potențial extrem de periculoase pentru sănătatea persoanelor”.

83. Ca urmare, **obiectul juridic** al infracțiunilor prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 este **comun** și constă în relațiile sociale privind protejarea sănătății populației împotriva efectelor negative pe care anumite substanțe le au asupra sănătății și vieții, în același sens statuându-se prin Decizia nr. 38 din 17 iunie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. În consecință, săvârșirea sub imperiul celor două legi a acțiunilor reprezentând *verbum regens* încalcă aceeași valoare socială a cărei ocrotire s-a urmărit de către legiuitor (paragrafele nr. 79 și 80).

84. Același obiect juridic special a fost reținut în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, prin Decizia nr. 10 din 12 septembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în care s-a arătat că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 16 din Legea nr. 194/2011 îl constituie relațiile sociale care se nasc și se desfășoară în legătură cu **protejarea sănătății populației, prin combaterea efectelor negative pe care le are consumul de substanțe cu efecte sau susceptibile de a avea efecte psihoactive**.

85. Cele două infracțiuni au și **aceeași urmare socialmente periculoasă**, implicând **riscuri grave pentru sănătatea publică și pentru societate**, în general. Astfel, în Directiva (UE) 2017/2.103 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei-cadru 2004/757/JAI a Consiliului pentru a include noi substanțe psihoactive în definiția termenului „drog” și de abrogare a Deciziei 2005/387/JAI a Consiliului, s-a arătat că „Decizia-cadru 2004/757/JAI ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul substanțelor care sunt supuse unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în conformitate cu Decizia 2005/387/JAI a Consiliului, care prezintă riscuri pentru sănătatea publică comparabile cu cele prezentate de substanțele enumerate în tabelele din cadrul convențiilor ONU. (...) Noile substanțe psihoactive care imită efectele unor substanțe enumerate în tabelele din cadrul convențiilor ONU apar frecvent și se răspândesc rapid în Uniune, iar anumite noi substanțe psihoactive prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și pentru societate. (...) Pentru a reduce efectiv gradul de disponibilitate a noilor substanțe psihoactive care prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și, după caz, riscuri grave pentru societate și pentru a descuraja traficul cu astfel de substanțe în întreaga Uniune, precum și implicarea grupurilor infracționale organizate, astfel de substanțe ar trebui să fie incluse în definiția termenului «drog» în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și să fie fundamentate de dispoziții proporționale de drept penal”.

86. Se constată, astfel, că infracțiunile constând în operațiuni cu substanțe psihoactive și infracțiunile constând în operațiuni cu droguri de risc sau mare risc au un obiect juridic comun și aceeași urmare socialmente periculoasă și, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 38 din 17 iunie 2024, omogenitatea juridică există și atunci când, prin legi penale succesive, sunt incriminate fapte îndreptate împotriva aceleiași valori sociale și cu aceleași trăsături constitutive esențiale, chiar dacă sub denumiri diferite.

87. Potrivit definiției date în doctrină (V. Dongoroz, *Drept penal*, Asociația Română de Științe penale, București, reeditată, 2000, p. 263), **unitatea de infracțiune** există atunci când un fapt, în complexul împrejurărilor care îl înconjoară, este privit de lege ca o singură infracțiune, ca o singură violare a ordinii

juridice; în cazul infracțiunii simple, avem o singură violare a legii penale, un singur element obiectiv și o singură rezoluție infracțională. Mai exact, elementul obiectiv se compune dintr-o activitate fizică unică, dintr-un fapt simplu, activitatea infracțională putându-se realiza printr-un act sau prin mai multe, dar care constituie un singur fapt. Tot astfel, a fost definită unitatea naturală de infracțiune ca formă a unității infracționale, determinată de unitatea acțiunii sau inacțiunii, de unicitatea rezultatului, ca și de unicitatea formei de vinovăție cu care este săvârșită acțiunea (T. Pop, *Drept penal, Partea generală, Cluj*, 1923, p. 601).

88. Raportând aceste considerente la coordonatele factuale și juridice expuse de instanța de trimitere, se reține că, în cazul în care sunt efectuate, fără drept, în aceeași împrejurare, prin aceeași acțiune, operațiuni cu produse psihoactive, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, activitatea infracțională în ansamblu reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale.

89. Deși, dacă ar fi fost comise separat, în împrejurări diferite, operațiunile cu substanțe psihoactive și, respectiv, cu droguri ar fi fost infracțiuni de sine stătătoare, atunci când sunt săvârșite prin aceeași acțiune, situația este similară celei a infracțiunilor care, pe lângă varianta de bază, cunosc și forme agravate, iar împrejurarea că operațiunile cu substanțe psihoactive în sens larg sunt incriminate de legiuitor în două acte normative diferite nu este de natură a conduce la o altă concluzie. Nici natura diferită a substanțelor psihoactive traficate nu modifică unitatea infracțiunii, în același sens stabilind Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 3 din 28 februarie 2017, decizie prin care a reținut că săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni dintre cele enumerate în art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ, întrucât natura diferită a substanțelor stupefiante nu modifică unitatea infracțiunii de trafic de droguri.

90. În circumstanțele faptice și juridice ale săvârșirii unui complex natural în care se întrepătrund elementele materiale a două fapte care, în condiții normale, dacă nu ar fi săvârșite în aceeași împrejurare, ar fi sancționate distinct, unitatea naturală infracțională va primi o singură sancțiune penală, respectiv pentru cea mai gravă dintre ele, urmând ca infracțiunea care produce consecințe mai reduse asupra obiectului juridic protejat de norma de incriminare să fie absorbită în mod natural. De altfel, prin inserarea sintagmei „dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă” de la finalul art. 16 alin. (1) al Legii nr. 194/2011, norma a căpătat un caracter de subsidiaritate față de faptele incriminate prin art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, concluzie susținută și de însăși denumirea din Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, „altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare”.

91. Dintr-o altă perspectivă, soluția propusă reprezintă și o garanție a respectării principiului *ne bis in idem*, întrucât nu poate exista o dublă sancționare a aceleiași conduite doar pentru că substanțele interzise deținute/traficate în aceeași împrejurare sunt reglementate de legi diferite, mai ales în condițiile în care legislația penală nu sancționează numărul de acte normative incidente, ci conduita efectivă a subiectului activ.

92. Având în vedere contextul factual și juridic prezentat, respectiv reținerea în sarcina autorului activității infracționale a

unei singure infracțiuni, și anume trafic de droguri, *soluția absorbției legale* a infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011 în infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, *prin prisma cuantumului mai ridicat al pedepsei prevăzute pentru aceasta din urmă, respectiv cea a concursului de infracțiuni — trafic de droguri și efectuarea de operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive*, nu este incidentă pentru problema de drept analizată.

93. Absorbția legală implică, cu necesitate, existența unor dispoziții legale care să prevadă preluarea conținutului unei infracțiuni în conținutul unei alte infracțiuni, situație regăsită în cazul infracțiunii complexe. Infracțiunea complexă este aceea care cuprinde în conținutul său, ca element constitutiv sau ca o circumstanță agravantă, o acțiune sau o inacțiune care, prin ea însăși, constituie o faptă prevăzută de legea penală. Nu există dispoziții legale care să prevadă absorbția, în conținutul infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, a conținutului infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, absorbție în urma căreia elementele specifice infracțiunii absorbite să își piardă autonomia și să se regăsească în conținutul infracțiunii complexe, fie în forma de bază, fie în forma agravată a infracțiunii complexe, când infracțiunea absorbită este preluată ca element circumstanțial agravant. De esența unității legale de infracțiune analizate este faptul că, prin voința legiuitorului și din considerente de politică penală, manifestările variate ale făptuitorului în realitatea obiectivă, realizate în aceeași împrejurare și aflate în conexitate etiologică, atrag răspunderea sa penală pentru o singură infracțiune, deși, în absența unei atare opțiuni legislative, ele s-ar circumscrie conținutului a două infracțiuni, incriminate distinct. Or, o astfel de reglementare nu există cât privește cele două infracțiuni.

94. Nu este incidentă nici forma pluralității de infracțiuni a concursului ideal, întrucât, într-o atare împrejurare, era necesar ca prin singura acțiune sau inacțiune a autorului să fie realizat conținutul a două infracțiuni, datorită împrejurărilor în care acțiunea/inacțiunea a avut loc sau urmărilor pe care le-a produs. Este vorba, așadar, despre o singură acțiune/inacțiune, însă modalitatea de săvârșire sau efectele pe care le produce activitatea infracțională singulară sunt multiple. Această împrejurare determină încadrarea aceleiași fapte materiale în două sau mai multe norme de incriminare diferite, reținerea acestora făcându-se corespunzător fiecăreia dintre împrejurările sau urmările produse prin activitatea unică.

95. În contextul factual avut în vedere de instanța de trimitere, deși sunt identificate două norme juridice care incriminează comportamentul infracțional, acestea nu pot fi incidente simultan, întrucât nici împrejurările săvârșirii activității infracționale și nici urmările produse nu sunt diferite, în condițiile în care ambele protejează aceeași valoare socială.

96. Prin urmare, în ipoteza efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse psihoactive, în a căror componență intră, în diferite proporții, substanțe a căror circulație este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât și de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reține numai infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, în care se absoarbe natural infracțiunea prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, activitatea infracțională, în ansamblu, reprezentând o unitate naturală de infracțiune.

97. În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 477 din Codul de procedură penală, va fi admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția penală în Dosarul nr. 4.722/62/2024.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Braşov — Secţia penală în Dosarul nr. 4.722/62/2024, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă în ipoteza efectuării, fără drept, de operaţiuni cu produse susceptibile de a avea efect psihoactiv, în a căror componenţă intră, în diferite proporţii, substanţe a căror circulaţie este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât şi de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reţine un concurs între cele două infracţiuni sau, conferind eficienţă sintagmei „dacă fapta nu reprezintă o infracţiune mai gravă”, din conţinutul constitutiv al art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, va opera absorbţia legală a acesteia în conţinutul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin prisma cuantumului mai ridicat al pedepsei prevăzute pentru aceasta din urmă?

Stabileşte că:

În ipoteza efectuării, fără drept, de operaţiuni cu produse psihoactive în a căror componenţă intră, în diferite proporţii, substanţe a căror circulaţie este reglementată atât de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cât şi de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, se va reţine numai infracţiunea prevăzută de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, prin absorbţia naturală a infracţiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunţată în şedinţă publică astăzi, 3 noiembrie 2025.

PREŞEDINTELE SECŢIEI PENALE
A ÎNALTEI CURŢI DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
ELENI CRISTINA MARCU

Magistrat-asistent,
Elena Mihaela Mustăţa

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relaţii cu publicul: şos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, Bucureşti; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăţi actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secţiunea Publicări.

